

at medlemmer indkaldes til møder samtidigt eller næsten samtidigt i flere udvalg, ligesom en rationel tilrettelæggelse af udvalgsarbejdet i det hele taget vanskeliggøres.

Til fordel for en ordning med flere stående udvalg har navnlig været anført, at den vil kunne bidrage til, at lovforslagene under deres behandling i folketinget ses i et videre perspektiv og i en klarere sammenhæng, end det kan ventes, når spørgsmål af ensartet karakter behandles af forskellige grupper af medlemmer. Skal helhedssynspunkterne kunne trænge igennem, vil det være af stor betydning, at medlemmerne på hver sit felt opnår den indsigt og det overblik, der erhverves ved beskæftigelse med et bestemt, ikke for snævert afgrænset lovgivningsområde.

På den anden side har der i udvalget været udtalt frygt for, at udelukkende anvendelse af stående udvalg skulle medføre en for vidtgående specialisering af medlemmerne, og det har været fremhævet som en fordel ved den nuværende ordning, at partierne i hver enkelt sag kunne udpege de bedst egnede til at udvalgsbehandle den.

Man er under disse omstændigheder enedes om forsøgsvis at indføre enkelte nye stående udvalg på områder med særlig stort arbejdsstof. Den videre udvikling må da bero på de erfaringer, der indhøstes.

For ethvert af de nye stående udvalg har man — navnlig af hensyn til de mindre partier — fundet det hensigtsmæssigt at foreslå, at hvert af de i udvalget repræsenterede partier skal kunne udpege en *stedfortræder* for sine medlemmer af udvalget.“

Der peges i betænkningen på, at det vil være af stor betydning, at der „sikres såvel stående som særlige udvalg den fornødne *sekretærhjælp* til forberedelse af møderne, fremskaffelse af oplysninger og udarbejdelse af udkast til betænkninger m. v., og der er enighed om, at der i folketingssekretariatet bør være *6 medarbejdere til rådighed for udvalgsarbejdet*. At udvalgene har fast sekretær, er tillige af værdi for kontakten mellem ministeriet og udvalgene.

Det kan her tillige nævnes, at det er fundet ønskeligt, at der gives folketingets medlemmer en vis bistand i deres arbejde ved ansættelse af *kontormedhjælper*e efter indstilling fra partierne. Den nærmere ordning vil blive fastsat gennem udvalget for forretningsordenen.“

I tilslutning hertil skal anføres, at udvalget for forretningsordenen den 9. december 1965 havde tiltrådt en ordning, som gik ud på følgende:

Efter indstilling fra de i folketinget repræsenterede partier stiller folketinget *kontormedhjælper*e til rådighed for partierne efter følgende retningslinjer:

1	halvdags medhj. for et parti med indtil	8 medl.,
1	heldags	- - - - - 9-25 -
2	-	- - - - - 26-50 -
3	-	- - - - - 51-75 -
4	-	- - - - - mindst 76 -